

МИСИОНСКИ ПРОПОВЕДИ

ТРЕТО ТРИМЕСЕЧЈЕ 2022

Сабоџа, 2 јули 2022

ДА РАБОТИМЕ КАКО ЕКИПА

Тит 3,12-15: „Кога ќе ги пратам при тебе Артема или Тихик, побрзај да дојдеш при мене во Никопол, зашто решив да презимувам таму! Грижливо снабди ги за пат правникот Зина и Аполос, за да имаат сè што им треба! Но и нашите да се учат да бидат први во добрите дела, каде што е тоа неопходно потребно, за да не бидат без плод. Те поздравуваат сите, кои се со мене. Поздрави ги оние, кои нè љубат во верата. Благодаратта со сите вас.“

Некој фотограф, кој работел за еден весник, сакал да направи слики од некој пожар, па уредникот на весникот се согласил да му организира авион за да го стори тоа. Кога стигнал на аеродромот, влегол бргу во авионот и повикал, „Полеатај!“ Кога се нашол во воздух, фотографот повикал кон пилотот да се спушти ниско и да направи два или три круга над пожарот. Пилотот прашал, „Зошто сакаш тоа да го направам?“ Фотографот гордо и самоуверено одговорил, „Затоа што јас сум фоторепортер и сакам да го сликам пожарот. Приближи ме колку што повеќе можеш!“ На тоа пилотот со треперлив глас му одговорил, „Зар, ти не си инструктор за летање?“

И пилотот и фотографот имале погрешни претпоставки. Двајцата имале очекувања кои не се исполниле, но сигурно морале да работат како екипа за да ја исполнат својата задача. Додека Павле го завршувал своето вдахновено послание упатено до ученикот по име Тит, неговиот заклучок бил проникнат со практични поуки за тимска работа. Како тимски соработници, никогаш не смееме да заклучиме или да претпоставиме дека сè ќе биде лесно. Понекогаш нашите очекувања од другите не се остваруваат според нашата замисла и се обесхрабруваме. Бидејќи сме себични по природа и не сме секогаш склони да мислиме што е најдобро за другите, потребна ни е Божја помош за да функционираме како Божје семејство.

Ајде да ги погледнеме последните стихови во Посланието до Тит. Ве молам отворете Тит 3,12-15: „Кога ќе ги пратам при тебе Артема или Тихик, побрзај да дојдеш при мене во Никопол, зашто решив да презимувам таму! Грижливо снабди ги за пат правникот Зина и Аполос, за да имаат сè што им треба! Но и нашите да се учат да бидат први во добрите дела, каде што е тоа неопходно потребно, за да не бидат без плод. Те поздравуваат сите, кои се со мене. Поздрави ги оние, кои нè љубат во верата. Благодатта со сите вас. Амин!“ Тука гледам пет вејби за изградување на тимската работа од која секој од нас денес може да има корист.

1. Не одете сами. Забележете го повторно 12. стих: „Кога ќе ги пратам при тебе Артема или Тихик, побрзај да дојдеш при мене во Никопол, зашто решив да презимувам таму!“ Како што приближувала зимата, патувањето по море станува опасно. Тој сака да се погрижи Тит да помине некое време со него. Изразот „побрзај“ е налог во кој чувствуваме итност. Би можеле вака да прочитаме: „Дај сè од себе да дојдеш.“ За да се случи тоа, тој планира да испрати двајца луѓе да ги преземат обврските на Тит на Крит. Ајде да направиме неколку забелешки.

Павле се занимавал со лично учеништво. Тит се наоѓал под стрес поради неволјите на Крит и Павле сака тој да дојде кај него и да се освежи. Всушност, тој го следи Исусовиот пример. Кога учениците почнале да работат и се вратиле уморни, читаат во Марко 6,32 дека Исус отишол насамо со нив: „И отидоа со кораб на пусто место насамо.“ Сигурен сум дека Павле размислил за она што се случило на Крит и потоа продолжил да го оспособува Тит за следната задача. Интересно, Павле истото тоа го направил со Тимотеј во 2. Тимотеј 4,21: „Погрижи се да дојдеш пред зимата.“

Павле не бил осаменик. Знаете ли дека апостолот спомнува 100 луѓе по име во своите писма? Павле бил тимски играч. Тој склучувал партнерства со луѓето и иако бил апостол, работел со верници од сите класи. Кога им пишувал на Филипјаните, во 1,5 рекол: „За-

ради вашето учество во проповедањето на Евангелието од првиот ден досега.“

Пријателството со верниите следбеници може да ни помогне да расшине. Црквата била создадена да биде заедница на меѓусебно поврзани луѓе, како што се вели во Римјаните 12,5: „Така и ние, мнозината, сме едно тело во Христа, а како поединци-членови ...“ Мудри изреки 27,17: „Железото се остри со железо, и човекот го остри лицето на својот пријател.“ Најдобрите пријателства се развиваат преку заедничките искуства. Повеќето Павлови меѓучовечки односи биле негувани преку партнерска служба. Некои од најдобрите пријатели што ги имате се оние кои служат веднаш покрај вас.

Луѓето се многу йоважни од йрограмата. Павле не ѝ кажува на црквата да го одржи текот на програмата, туку да ја чува свежината на пријателствата. Ми се допаѓа како тој ги изнесува своите чувства во 1. Коринќаните 16,7: „Зашто не сакам да ве видам сега само на минување; но се надевам да останам некое време при вас, ако Господ дозволи.“

Корисно е да имаме йпријатели кои се йоинакви од нас. Павле бил пријател со лекар и со побегнат роб. Тој се мешал со оние кои биле од еврејско потекло, како и со оние кои дури не знаеле ни кој бил Аврам. Автентичноста е клуч за трајни пријателства. Павле бил вистинска личност која испраќала реални писма на вистински луѓе. Библијата не паднала така од небо, туку содржи лични писма полни со топлина и емоции. Павле сакал и понатаму да го учи Тит, но исто така тежнеел и за неговото друштво.

Боѓ користи и йознајти и нейознајти луѓе. Интересно е дека од двајца луѓе, кои се спомнуваат во Тит 3,12, еден е мошне познат, а другиот е таинствен. Не знаеме ништо за Артем, а Тихик има доста импресивно духовно резиме.

Павле уште не одлучил кого да го испрати на Крит да го замени Тит, но Тихик бил очигледно добар избор. Проучувајќи ги Дела 2,4; Ефејсаните 6,21; Колошаните 4,7; Ефесјаните 4,12 и 2. Тимотеј 4,12 гледаме дека имал претходно искуство.

* *Писмоносец*. Тихик ги пренел писмата до Ефесјаните, Колошаните и до Филимон. Тој бил Павлов личен „поштар“.

* *Рејорџер*. Една од неговите работи била да им зборува на луѓето како е Павле, а за возврат, му носел информации на Павле за црквите.

* *Уџешиџел*. Тој барал начини да се најде покрај оние кои биле обесхрабрани и ја користел приликата да ги охрабри и утврди. Во нашата црква се потребни повеќе утешители, зашто кога не тешиме, всушност не можеме да придонесеме нечие срце да омекне. Го гледаме ова во Евреите 3,13: „Туку бодрете се еден со друг секој ден, додека се вели денес, да не би некој од вас да отрпне од измамата на гревот.“ Дали сте утешител? Дали ги радувате другите, или вашите зборови ги понижуваат?

* *Носел олеснување*. Тихик е испратен за Тимотеј да може да се одмори во Ефес (2. Тимотеј 4,12).

Не можам да смислам поголема пофалба од она што Павле го рекол за неговиот карактер во Колошаните 4,7: „За мене ќе ви рече сè Тихик, возљубен брат и верен слуга и соработник во Господа.“

* *Тој бил љубезен браќ*. Павле не се плашел да ја изрази својата поврзаност. Се гледа дека Павле многу го сакал.

* *Бил верен слуга*. Павле се потпрел на него во неколку прилики и никаде во Писмото не се наведува ништо негативно за него. Бог не бара од нас да бидеме брилијантни или прекрасни, туку бара да бидеме на располагање. Не познати, туку верни.

* *Тој истио џака бил и друѓар во Госјода*. Павле не се повикувал на својот чин, поради својата положба. Христовите следбеници биле негови пријатели.

Во својата книга „Силата на тимското водење“, Џорџ Барна пишува: „Ако Црквата се потпре на поединец, неверојатно талентиран, магнетски привлечен ... сигурно би доживеала колапс. Учениците откриле дека никој од нив нема комплетен пакет дарови, способности и разбирање неопходно за негување на растот на

христијанската црква, туку дека секој имал многу значајна и одредена улога која требало да ја одигра во тој револуционерен потфат.“

2. Дајте им на оние кои одат. Погледнете го 13. стих: „Грижли-во снабди ги за пат правникот Зина и Аполос, за да имаат сè што им треба.“ Повторно, за еден од овие луѓе знаеме доста, а за другиот не многу. Зина бил законик, што значи дека бил и стручњак за старозаветниот закон или дека се школувал во римската јуриспруденција. Дела 18,24-28 ни кажуваат дека Аполо бил еврејски верник кој добро бил научен и имал огромно познавање на Писмото. Кога зборувал, го правел тоа сесрдно, учел точно и бил храбар. Нешто најдобро што знаеме за него е дека бил подготвен уште да учи.

Всушност, Зина и Ајоло биле мисионери ѱајници. Дошле на Крит и сега им било потребно некој да им ги даде потребните работи за да можат да одат на следното место. Забележете дека Критските христијани требале добро да ги снабдат и да им дадат сè што им треба и тоа да го остварат веднаш. Не треба да чекаме да дадеме, туку треба тоа да го направиме со цело срце и брзо, за мисионерите да можат да одат по својот пат. Оваа реченица се користи во Дела 15,3: „И така, испратени од црквата, поминаа...“

Еден од најјасните делови во Светото Писмо за важноста на давањето на оние кои патуваат и мисионираат се наоѓа во 3. Јованово 1,5-8: „Возљубен мој, постапуваш верно во сè што правиш за браќата, и тоа за туѓинците, кои пред црквата ја посведочија твојата љубов; ќе направиш добро, ако и испратиш по начин, како што е достоинствено пред Бога, зашто тргнаа поради Неговото име, не примајќи ништо од народите. И така, ние сме должни да ги примаме таквите, за да станеме соработници за вистината.“

3. Правете го она што е добро. Во Посланието до Тит во четиринаесеттиот стих Павле по шести пат ги повикува верниците да прават добри дела: „Но и нашите да се учат да бидат први во добрите дела, каде што е тоа неопходно потребно, за да не бидат без плод.“ Како да не може да го заклучи посланието а уште еднаш да не ги повика верниците да прават добри дела. Се прашувам зош-

то морал тоа толку пати да им го каже во толку кратко послание. Претпоставувам дека е така бидејќи знае дека не ѝ е својствено на нашата природа да правиме добро, зашто сме мрзливи или окупирани со нашите проблеми. Потребно е постојано да се потсетуваме, зашто кога правиме добри дела, се истакнуваме христијанската културата. Забележете исто така дека мораме да учиме за да напредуваме во добрите дела. Потребно ни е поттикнувања, излагања, примери, а понекогаш дури мораме и да експериментираме за да пронајдеме точно кои добри дела Бог сака да ги направиме.

Последниот дел од 14. стих може да се разбере на два начина. Кога го правиме она што е добро, ќе бидат исполнети нашите секојдневни потреби. Тоа е слично на мислите во Матеј 6,33: „Но, барајте го првин царството Божјо и Неговата правда, и сè тоа ќе ви се додаде.“ Другиот начин да ја разбереме оваа реченица е да се посветиме да правиме добро, и да ги исполнуваме секојдневните потреби на другите. Кога учиме да правиме добри дела, ние ги исполнуваме итните потреби. Павле ова го доживеал во Дела на апостолите 28,10: „Тие ни искажаа и многу почести, а при заминувањето нè снабдија со сè што ни беше потребно.“ Во Римјаните 15,24 тој буквално бара помош: „Кога ќе тргнам за Шпанија; имено, се надевам дека ќе ве видам на минување и дека вие ќе ме испратите натаму, откако најнапред ќе се наситам донекаде со вас.“ Мислам дека важи и едното и другото. Кога даваме и нам ни се дава. Кога даваме, други можат да одат. Ова ни помага да донесуваме плодови.

Ние сме склони да се занимаваме со ситни работи и со тривијалностите на овој свет, но мораме да внимаваме да се посветиме на она што е добро. Ефесјаните 4,28 вели дека тоа го правиме зашто имаме што да поделиме со другите: „Кој крадел, да не краде веќе! Подобро е да се труди и да работи со своите раце она што е добро, за да може да му дава на оној, кој има потреба!“

За да работите како екипа, немојте да одите сами. Давајте им на оние кои одат. Правете добри дела. А четврто...

4. Поздравувајте ги сите. Павловата наклонетост кон дружењето ја гледаме и во 15. стих: „Те поздравуваат сите, кои се со

мене. Поздрави ги оние, кои нè љубат во верата.“ Тој барал да биде поврзан со останатите христијани. Тој сакал Тит и оние кои се на Крит да знаат дека ги поздравуваат сите кои се со нив. Павле исто така сакал да се погрижи оние кои го сакаат во верата да добијат посебен поздрав. Забележете го изразот „поздрави ги сите“. Ова подразбира дека Павле не му пишува само на Тит. Ова послание требало да кружи меѓу црквите на островот Крит.

Чарлс Спурџон еднаш напишал: „Силните не се секогаш полетни; мудрите не се секогаш подготвени; јунаците не се секогаш храбри; радосните не се секогаш среќни. Можеби тука и таму постојат луѓе од железо, но сигурно и тие повремено се грижат за ’рѓата.“ Црквата е полна со луѓе кои тивко страдаат. Ајде да побараме начини својот живот да го поврземе со оние кои се околу нас. Првиот чекор е да го разбиеме својот оклоп и да ги поздравиме, а потоа да го следиме Павловиот пример во паметење на имињата и да се вклучиме во животот на луѓето. Дали ќе поздравите најмалку петмина луѓе пред да си заминете денеска во својот дом?

5. Посакајте им благодат на другите. Павле го завршува ова писмо, како што прави во сите свои писма, со дарот на благодатта: „Благодатта со сите вас.“ Како да не може да го заборави фактот дека Бог го спасил од гревот. Нему никогаш не му досадува да подучува за благодатта зашто сака сите да бидат допрени со незаслужената наклоост на Семоќниот. Ајде да ги слушнеме последните зборови што Павле ги спомнува во секое свое послание.

- *Римјаниите* 16,20: „Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со вас.“

- *1. Коринќаниите* 16,23: „Благодатта на Господа Исуса да биде со вас.“

- *2. Коринќаниите* 13,14: „Благодатта на нашиот Господ Исус Христос и љубовта на Бога и заедницата на Светиот Дух да бидат со сите вас.“

- *Галатијаниите* 6,18: „Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со вашиот дух.“

- *Ефесјаниите* 6,24: „Благодат со сите, кои беспрекорно Го љубат нашиот Господ Исус Христос.“

- *Филипјаниите 4,23*: „Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со вашиот дух.“

- *Колошаниите 4,18*: „Благодат меѓу сите вас.“

- *1. Солуњаниите 5,28*: „Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со вас.“

- *2. Солуњаниите 3,18*: „Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со сите вас.“

- *1. Тимошеј 6,21*: „Благодат со тебе.“

- *2. Тимошеј 4,22*: „Благодатта да биде со вас.“

- *Филимон 25*: „Благодатта на Господа Исуса Христа со вашиот дух.“

И посланието до Евреите завршува со „Благодатта со сите вас.“

2. Петрово завршува вака: „Туку растете во благодатта и во познавањето на нашиот Господ и Спасител Исус Христос“ (3,18). Последната реченица во целата Библија е збор за благодатта во Откровението 22,21: „Благодатта на нашиот Господ Исус Христос со сите вас.“

Заклучок

Вие и јас сме тимски соработници и партнери во Евангелието. Ајде заедно да работиме на овие принципи за изградување екипа.

Илустрација:

Во летото 2002. година, девет рудари биле три дена заробени во едно рударско окно полно со вода во Пенсилванија. По восхитувачкото ослободување, рударите рекле дека веднаш на почетокот одлучиле дека или ќе живеат или ќе умрат како група. Студената вода се заканувала полека да ги убие од хипотермија. Според вестите во весниците, тие смислиле план: „Кога на еден од нас ќе му застудеше, останатите осмина ќе се збиевме околу него и го греевме, а кога друг ќе се оладеше, услугата беше возвраќана.“

„Сите имавме тешки моменти“, рекол еден рудар пред новинарите, откако бил пуштен од болница. Но кога некој од нас би потклекнал, сите го поддржувавме. Тогаш тој зајакнуваше, а некој друг

стануваше слаб, но тоа беше тимска работа. Единствено така можеме да успееме.“

На посебното богослужение кое било одржано неколку дена подоцна, на олтарот биле ставени десет кациги кои ги претставувале деветте рудари и Бога. Тие заедно се соочиле со неверојатно непријателски услови – и заедно излегле живи.

Каква слика на Христовото тело! Ние сме создадени да бидеме во заедница и заедно да работиме како тим. Дали чувствувате како да сте заробени во темница? Дали сидовите, заканувајќи се, се подигаат околу вас? Можете да излезете единствено ако се потпрете на Бога и на другите.

Сабоџа, 6 август 2022

ТИЕ КЕ ЗНААТ

Јован 13,34.35: „Ви давам нова заповед: да се љубите еден со друг; како што Јас ве љубев вас, така и вие да се љубите еден со друг. По тоа сите ќе познаат дека сте Мои ученици, ако имате љубов меѓу себе!“

Како што се „животот“ и „светлината“ клучни зборови во првите дванаесет глави од евангелието според Јован, „љубовта“ е клучен збор во главите 13-17. Не само што се советува и се воздигнува како пример, љубовта е воедно и заповед. Христос им наредил на своите ученици, „Така одејќи, направете ги сите народи мои ученици, крштавајќи ги во името на Таткото и Синот и Светиот Дух! Учејќи ги да пазат сè што сум ви заповедал!“ (Матеј 28,19.20). Основен нагласок во Исусовата заповед е љубовта.

Тој го заповеда истото и во Јован 13,34.35. Покрај тоа читаме: „Кој ги има моите заповеди и ги пази, тој ме љуби; а кој ме љуби мене, него го љуби мојот Татко, и јас ќе го љубам, и ќе му се јавам сам“ (Јован 14,21). „Ќе останете во мојата љубов, ако ги запазите моите заповеди, како што и јас ги запазив заповедите на мојот

Татко и останувам во неговата љубов“ (Јован 15,10). „А неговата заповед е оваа: да веруваме во името на неговиот Син Исус Христос и да се љубиме еден со друг, како што ни заповедал. И кој ги пази неговите заповеди, останува во него и Тој во него. И по тоа знаеме дека Тој останува во нас: по Духот кого ни го дал“ (1. Јованово 3,23.24). Јован сосема сигурно бил под влијание на Исусовиот нагласок на љубовта, па не е некакво чудо што упатува на тоа и понатаму, а што потврдува дека тоа е главна тема и во неговата старост.

1. Нова заповед

Љубете го ближниот како себеси не е нешто ново. Стариот завет учел: „Не се одмаздувај и немај злоба кон синовите на твојот народ. Љуби го својот ближен како себеси. Јас Сум Господ!“ (3. Мојсеева 19,18)

Исус учел дека мораме да го сакаме ближниот повеќе од самите себе: „Никој нема поголема љубов од оваа: да го положи сопствениот живот за своите пријатели“ (Јован 15,13).

Новина на оваа заповед е во тоа што е заснована на љубовта меѓу Исуса и Таткото.

Во Јован 10,17.18; 14,31 се вели: „Таткото Ме љуби затоа, што Јас го давам Својот живот, за да го земам пак. Никој не Ми го одзема, туку Јас го давам Сам од Себе. Имам власт да го дадам, и имам власт да го земам пак. Оваа заповед ја примив од Мојот Татко ... Но, за да сознае светот дека Јас Го љубам Таткото и дека правам, како што Ми заповеда Мојот Татко.“

Љубовта за која Исус говори не е некој засладувач во животот. Таа не е само емоција. Љубовта која Тој ја заповеда е најголемата љубов која го поттикнала да го даде својот живот на крстот. Не е некакво чудо што љубовта се нарекува најголема на светот. Слушнав една приказна за куче кое умрело за својот господар. Илустрацијата за Исусовата љубов би била поголема ако господарот умрел за тоа куче. Низ историјата родители умирале за своите деца и деца за своите родители. Сопружници умирале едни за други. Подобра илустрација се оние кои умреле за своите непријатели.

„За праведник одвај некој ќе умре, а за добриот можеби некој и ќе се осмели да умре. Но Бог ја покажа Својата љубов кон нас со тоа, што Христос умре за нас, додека уште бевме грешници“ (Римјаните 5,7.8).

Исус говори за нов вид на љубов. Во која мера и да ја имаат и негуваат таа љубов, црковните заедници можат да се приближат до најголемата револуција во историјата на црквата.

2. Ново сведоштво

Еден евангелист запрашал една млада жена која штотуку се обратила, „Дали постоеше нешто што вечерва ви го кажав а што ви помогна да ја донесете одлуката?

„Младата жена рекла: „Искрено, не се сеќавам многу за што зборувавте. Вечерва по телефон разговарав со моите родители. Кога видов колку ме сакаат без разлика на моето однесување кон нив, заклучив дека мора да постои нешто во христијанството.“

Исус рекол во Јован 13,35: „По тоа сите ќе познаат дека сте Мои ученици, ако имате љубов помеѓу себе.“

Заклучок

Еднаш слушав една добра проповед за паралелите помеѓу големата заповед и Големиот налог. Тезата беше дека љубовта кон ближните и обидите да ги водиме ближните кон Христа е подеднакво важно. Во извесна смисла тој беше во право, но би било поправилно да речеше дека Големиот налог ја подразбира и големата заповед. Ние сведочиме затоа што сакаме. Можеме да бркаме нови членови како што вработените луѓе бркаат муштерии, или како што политичарите бркаат гласачи, но тоа не е евангелизам. Кога одиме затоа што љубовта Христова нè поттикнува, тогаш сме евангелисти. Сепак, љубовта не е само најдобар мотив за евангелизам, туку и најдобар метод. Ако сакаме, победуваме! Ајде да размислиме на кои сè начини можеме тоа подобро да го направиме во Божјото победничко дело!

Сабота, 3 септември 2022

КАКВА ПОЛЗА ИМАЛ ПАВЛЕ ОД ТОА ШТО ЗА СИТЕ СТАНАЛ СÈ

1. Коринќаните 9,19-24: „Навистина, иако сум слободен од сите, се претворив во роб на сите, за да ги придобијам што повеќе. На Јудејците им бев како Јудеец, за да ги придобијам Јудејците; на оние кои се под Законот им бев како и самиот да сум под Законот, иако јас не сум под Законот, за да ги придобијам оние, кои се под Законот. На оние, кои се без закон, им бев како да сум и јас без закон, иако не сум без Божјиот Закон, туку сум под Христовиот Закон, за да ги придобијам оние, кои се без закон. На слабите им бев слаб, за да ги придобијам слабите; на сите им станав сè, та по секаков начин да спасам некои. А сè тоа го правам заради Евангелието, за да имам дел во него. Не знаете ли дека во тркалиштето трчаат сите тркачи, но само еден добива награда! Трчајте така и вие, за да ја добиете!“

Илустрација: Додека страдал во последната фаза од рак на ’рбетниот столб, на 47. години од својот живот, бившиот кошаркарски тренер за американската држава Каролина, Џим Валвано, разговарал со еден репортер. Се навратил на својот живот и го раскажал своето искуство кога имал 23 години и тренирал во еден мал тим во едно средно школо. „Зошто победата ти е толку важна?“ го прашале играчите Валвано.

„Затоа што крајниот резултат ве дефинира“, рекол тој. „Ако губите, значи сте губитници. Ако победувате, победници сте.“

„Не е така“, инсистирале играчите. „Учествувањето е важно. Кога даваме сè од себе, било да губиме или да победуваме – тоа е она што нè дефинира нас“.

Биле потребни уште 24 години. Тренерот скокал од својот кревет три или четири пати во текот на ноќта, облеан со пот, додека забите му крцкале од ледената треска поради хемотерапијата и

ужасот што во своите соништа постојано му навирале сцени како умира.

„Оние деца беа во право. Се работи за трудот, а не за резултатот. За трудот. Боже, какво човечко суштество ќе бев ако тоа го сфатев уште тогаш.“

Некои луѓе се прашуваат дали е во ред да се прилагодат на некоја друга култура од која било причина. Павле напишал, „Навистина, иако сум слободен од сите, се претворив во роб на сите, за да ги придобијам што повеќе... На слабите им бев слаб, за да ги придобијам слабите; на сите им станав сè, та по секаков начин да спасам некои. А сè тоа го правам заради евангелието, за да имам дел во него“ (1. Коринќаните 9,19-23).

1. Павле ѝокажал културна, емоѿивна и менѿална ѿриладогливосѿи заради Божјоѿо дело. Поради сложеноста на работите многу малку луѓе се подготвени да се прилагодат на ситуацијата. Му благодарам на Бога што Павловата флексибилност во методите ни малку не ја промениле неговата послушност кон божествените планови. Кога Павле одел во еврејската заедница, говорел, се однесувал и мислел на начин кој најдобро одговарал на Евреите.

Пример: Кога Павле отишол во град кој бил полн со Римјани, се однесувал според своето римско граѓанство. Применувајќи преку широката разновидност на општествените, културните и верските вештини, Павле ја пренесувал вистината на поприфатливи начини.

2. Павловаѿа флексибилносѿи ѿрикажувала сѿав на слуга. Многумина од нас не се подготвени да го прилагодат својот пристап кон секое лице со кое ќе се сретнат поради дисциплината која мора да ја вклучат. Големиот апостол им приоѓал на сите класи и раси на луѓе со став и начин на изнесување на евангелието кој бил најпривлечен за нивниот свет. Проучувајте ја културата на другите луѓе за што подобро да го пренесете евангелието.

3. Павле ѓи заборавал сојсѣвениѣе ѣредносѣи само за да ѓи над-мине кулѣурниѣе ѣречки. Не е лесно да се работи во култура која е поинаква од нашата. Сепак, Павле ни дал голем пример за тоа како понизно да ги ставиме на страна нашите културни ставови и привремено да ги прифатиме културолошките обичаи на другите луѓе заради Исуса.

Илустрација: Идентитет

Во книгата „Маска зад маската“ биографот Питер Еванс вели дека глумецот Питер Селерс играл толку многу улоги што понекогаш не е сигурен во сопствениот идентитет. Еднаш му пристапил еден обожавател и го прашал: „Дали сте вие Питер Селерс?“ Глумецот брзо одговорил, „Денес не сум“, и продолжил понатаму.

Илустрација: Додека еден ден одел низ шумата, еден човек пронашол мал орел кој паднал од гнездото. Го однел дома и го ставил во својот двор каде наскоро научил да јаде и да се однесува како пилињата. Еден ден еден природонаучник поминувал покрај овој имот и го прашал зошто тој цар над птиците мора да живее во двор со живина. Сопственикот на имотот одговорил дека орелот никогаш не научил да лета затоа што добивал храна која ја јаделе пилињата и научил да се однесува како нив. Затоа сега се однесувал како пиле, а не како орел.

„Но тој и понатаму има срце на орел“, одговорил природонаучник, „И сигурно може да научи да лета.“ Го подигал орелот кон небото и рекол, „Ти припаѓаш на небото, а не на земјата. Рашири ги крилата и полетај.“ Орелот бил збунет. Не знаел кој е, и бидејќи видел како пилињата ја колваат својата храна, скокнал на земјата и повторно им се придружил.

Природонаучникот ја однел птицата на кровот од куќата и го наговарал говорејќи му, „Ти си орел. Рашири ги крилата и полетај.“ Но орелот се плашел од непознатото високо место и повторно скокнал на земјата да колве со пилињата. Конечно го зел орелот од имотот и го одвел на една висока планина. Таму високо го по-

дигнал царот над птиците и повторно го охрабрил говорејќи, „Ти си орел. Ти припаѓаш на небото. Рашири ги крилата и полетај.“ Орелот погледнал околу себе, се свртел кон имотот и дворот, а потоа погледнал кон небото. Подигнат кон сонцето, со поглед насочен кон небото, орелот полетал во височините.

Можно е орелот со носталгија да се сеќавал на пилињата. Можеби повремено дури и го посетувал својот некогашен двор. Но колку што се знае, никогаш повеќе не се вратил да живее како пиле.

Илустрација: Познатиот сликар Пол Густав Доре (1821-1883) го изгубил својот пасош додека патувал низ Европа. Кога дошол на една граница, на еден чувар му ја објаснил својата неволја. Бидејќи го кажал своето име, Доре се надевал дека ќе биде препознаен и дека ќе му дозволат да помине. Сепак, чуварот рекол дека многу луѓе се обидуваат да ја поминат границата тврдејќи дека се некој, а всушност не се. Доре инсистирал дека навистина е тој за кој се претставувал. „Во ред“, рекол цариникот. „Ќе ви дадеме тест, и ако го положите ќе ви дозволиме да поминете.“ Давајќи му молвив и лист хартија, му рекол на уметникот да нацрта неколку селани кои стоеле во близината. Доре го направил тоа брзо и толку вешто, што цариниците биле убедени дека е навистина оној за кој се претставува. Неговото дело го потврдило неговиот збор!

4. *Павле себеси си го ускраиш и правошо на материјална помош од страна на оние на кои им служел заради евангелието.* Не е лесно да се откажеме од она што со право е наше. Весниците, радиото и телевизијата се преплавени од повици за човечките права. Сепак, Исус ги напуштил своите права заради нас и ние треба да одиме по неговите чекори. Постои крст за секого.

5. *Павле знаел како да комуницира со луѓето од различни области зашто активно ја проучувал културата.* Времето вложено на проучување на луѓето од нивна гледна точка, односно да се влезе во

нивните обувки, не е залудно потрошено. За да ги освои слабите, Павле станувал слаб – гладувал, се ускратувал и се жртвувал. Искуството обично е најдобар учител.

6. Павле се ирилагодил на незнабошциите без да ги жртвиува своите иринции. Павловата служба не ја поминувала точката во која би ја компромитирал својата послушност кон Господа и неговата волја.

7. Павле станал познат како личност која има многу врски. Апостолот мисионер имал врски на стратешки места кои му помогнале во проповедањето на вистината на евангелието.

8. Павле сѐанал човечки сѐандард за ириводеање на евангелието во разни култури. Скоро 2000 години Павле се истакнува како најдобар пример на човек кој успешно го проповедал Христа во разновидните култури поинакви од неговата.

9. Павловиите соиайници го иовиорувале неговии иример во работиата. Во Солуњаните е кажано: „Зашто, од вас Господовото слово се разгласи не само во Македонија и Ахаја, туку вашата вера во Бога се рашири во секое место, така што нема потреба ние да зборуваме нешто“ (1. Солуњаните 1,8). Кога успешно проповедаме надвор од кругот на нашите вообичаени контакти, Светиот Дух ја умножува нашата служба.

Заклучок: Дилемата за нејасната смисла за личниот идентитет илустрирана е во еден случај во животот на познатиот германски филозоф Шлаермахер, кој многу направил за да се обликува прогресот на современата мисла. Приказната вели дека еден ден како старец седел сам на една клупа во паркот. Еден полицаец, мислејќи дека е во прашање скитник, му пришол и го прашал, „Кој си ти?“ Шлаермахер одговорил, „Би сакал да знам.“

Потребно е да знаеме кои сме ние лично во Христа, за да можеме да им го проповедаме евангелието за Исуса Христа на сите луѓе.

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА
МИСИОНСКИ ПРОПОВЕДИ

Трето тримесечје
3/2022

Издава:

*Одделение за саботна школа при
Христијанската адвентистичка
црква во Република Македонија*

Подготовка и графичко уредување:

Мелија Томовска

Коригира и одговара:

Томе Трајков

Адреса на редакцијата:

Ул. Влае 42, 1000 Скопје

www.adventisti.org.mk

За интерна употреба